

digt at gøre andet end at sige til kommunerne, at lov er lov, og at lov skal holdes. Men desværre er der for mange sager, der har vist, at det ikke er altid, at kommunerne har den opfattelse, at lov er lov, og at lov skal holdes.

Der havde vi tidligere en socialminister, der i meget høj grad fulgte de principper, der er for den grundlæggende forvaltning, og jeg vil her henvise til professor Kirsten Ketscher, der har skrevet en bog om de almindelige principper for retssikkerhed i administrationen, grundværdier i sagsbehandlingen inden for den sociale forvaltning, som klart giver udtryk for, at man som ressortminister, selv om der ikke er en lovhjemmel hertil, har en forpligtelse til at føre tilsyn med kommunerne.

Vi havde også en oplevelse med den tidligere socialminister i en konkret sag, hvor der var et par børn, der var alvorligt truede, fordi kommunen ikke rigtig havde læst den nye lovgivning, og som derfor stod i en situation, hvor de skulle hjem til en alkoholiseret mor.

Dengang kunne Socialministeriet ringe til kommunen og fortælle, hvordan lovgivningen var, hvad det var, der var gældende ret, og hvordan den skulle fortolkes. Det tog et splitsekund, og så havde den pågældende kommune forstået, at her vistnok var et problem med fortolkningen af gældende lovgivning.

Vi har på nuværende tidspunkt et barn, der har været udsat for incest af sin far. Hun har boet i et par år i en familiepleje og er faldet til dér, men af uransagelige grunde har man nu i kommunen besluttet, at hun skal have samvær med sin far. For at forberede dette samvær har man kort tid inden jul besluttet sig for, at hun skal anbringes på en døgninstitution langt væk fra den plejefamilie, hun i øvrigt har boet hos.

Og hvad har vores nuværende socialminister gjort?

Hun har bedt kommunen om en redegørelse – en redegørelse, som først skal afleveres fra kommunen engang i januar. Det vil sige, at vi nu har en pige på 13 år, som har haft en for at sige det mildt meget traumatisk barndom, som måske står foran at skulle tvinges til et samkvem med en far, hun ikke vil være sammen med, og som samtidig ikke har mulighed for at holde jul hos den plejefamilie, som hun havde fået et godt forhold til.

Jeg fatter ikke, at socialministeren overhovedet kan finde på at fortolke sit ressorttilsyn på en sådan måde, at hun skal bede om en skriftlig redegørelse fra kommunen, hvor det skal tage

kommunen en hel måned at aflevere en sådan redegørelse. Hvor lang tid kan det tage at sende en handlingsplan for det her barn via en fax til socialministeren? Jeg ville selv kunne påtage mig at gøre det på ganske få minutter.

Kl. 14.30

For sagen er jo den, at hvis man bare fra Socialministeriets side havde ringet til kommunen og spurgt: Hvad står der i handlingsplanen? Hvordan har I hørt barnet? Hvad er barnets holdning? Hvad er det bedste for barnet? Hvilke overvejelser har I haft? så tror jeg, at man i Farsø Kommune relativt hurtigt var kommet i tanke om en anden sagsbehandlingsmåde.

Derudover kan vi så se, at et medlem af børn og unge-udvalget, som skal træffe beslutning i den her ulykkelige sag på tirsdag, et medlem, som anfægter en domstolsafgørelse om, at faren har begået incest over for barnet, nu står i en situation, hvor han skal være med til at træffe en afgørelse om dette barn.

Vi stemmer for det her lovforslag, ingen tvivl om det, men vi bør nok overveje, om vi ikke på sigt skal ændre børn og unge-udvalgets sammensætning, om vi ikke skal prøve at se på, om det så bastant er politikere, der skal sidde i det her udvalg, når man kan have politikere, der har den holdning, at de ikke anerkender en domstolsafgørelse.

Nok om det. Jeg forventer, at socialministeren nu forklarer, hvad det er, der rent faktisk er op og ned i den her historie, og gerne på en sådan måde, at vi har mulighed for at kunne sende en besked til den lille pige om, at hun godt kan komme hjem til jul.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Jeg er dybt rystet over, at et medlem af Folketinget kan stå og lægge op til, at man, fordi der har været én kedelig sag i et børn og unge-udvalg, nu skal fjerne de byrådsmedlemmer, der i øjeblikket udfører et fornuftigt, jordbundet arbejde i børn og unge-udvalgene.

Er fru Baastrup overhovedet klar over, at det, hun vil, er, at hun vil have eksperter ind at sidde i de børn og unge-udvalg, så det alene er eksperter, der skal afgøre, hvad der er bedst for børnene? Der er det i nogle situationer også godt, at det er folk med begge ben plantet solidt i den danske muld, der er indstillet på at lave et stykke fornuftigt arbejde i børn og unge-udvalgene med henblik på at finde nogle fornuftige, gode